

C. S. Schurzfleischii Epitomes Historicæ

Schurzfleisch, Konrad Samuel

Francofurti, 1683

Illusterrissimo atq[ue] Excellentissimo Domino Dn. Henrico Libero Baroni à Friesen, Dynastæ Schönfeldii, Praschwitzii, [et]c. [et]c. Serenissimi & Potentissimi Electoris Saxoniae Comiti, Senatus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65514](#)

Illustrissimo atq; Excellentissimo
DOMINO
DN. HENRICO
LIBERO BARONI
à FRIESEN,

Dynastæ Schönfeldii , Puzkaviæ,
Graupæ, Jessenæ & Praschwitzii,
&c. &c.

Serenissimi & Potentissimi
Electoris Saxoniae Comiti, Sena-
tus. Sanctioris Principi,
Heroi in toga,

Domino meo Gratiissimo.

[†] 2 DO-

DOMINE.

 Udum existimavi, Johannis Sleidani epitomen a-
 vorum memoriâ editam,
 ac nuper etiam tibi inscri-
 ptam solenniterq; dicatam, nuncve-
 rò novâ insuper rerum serie à me
 quodammodo auctam, atque ad pro-
 xima deinceps tempora perductam,
 rectoq; ordine demùm continuatam,
 omni jure ad te pertinere. Et maxi-
 mè ad te quidem, Domine, quem in
 progressionē temporum loquitur ipsa
 & modestè refert, strictimq; indicat,
 quâ diligentia & fide de communi
 Patria meritus fueris, quùm sociis at-
 que adjutoribus sanctioris Curiæ,
 Principi Electori auctor esses Egrani
 fœderis, quod tam felix faustumque
 fuit, ut Austria permagnum decus, &
 nutanti propeq; labenti Germaniæ
 ro-

robur, gliscentibusq; per eām dissidiis
 primum quasi remedium afferret.
 Ab his initiis divino quodam mune-
 re duxisti rationes Saxonie optimas,
 partesque omnes tuas summis labori-
 bus explesti, & rebus passim inclina-
 tis, magnam animi firmitudinem atq;
 constantiam demonstrasti, & quum
 facto opus esset, consilio & auctorita-
 te tuâ præstò fuisti, hisque rebus effe-
 cisti, ut habeat posteritas, in quem
 tanquam prudentiæ exemplum in-
 tueatur. Quare salute tua nil potest
 esse reipublicæ charius, & ope nil mi-
 hi evenire optatus, propterea quod
 omnibus vitæ partibus bene sapien-
 terq; consulis, & honestissima Patriæ
 instituta graviter defendis, & litera-
 rum ornamenta firma nobis floren-
 tiaq; præstas, cumulateq; auges, deni-
 que eos, quibus aliquem doctrinæ in-
 geniiq; locū tribuis, exemplo doces,
 quod animis teneant, usu vitæ confir-

[†] 3 ma-

mare oportere. Sive enim motus temporum animorumq; perturbationes
 sint, sive conversiones rerum & hominum orientur, sive morum & fortunæ
 commutationes existant, sive voluntatum inclinationes ac dissimilitudines
 subsequuntur, tranquillum mentis tuę idem est, & planè tibi con-
 gruit, & summæ rationi semper re-
 spondet. Quibus rebus per se maxi-
 mis prudentiam, quæ se in omnes
 partes fundit, auspicatissimè adjun-
 xisti, & decus etiam, quod omni æta-
 te vigeat, summa cum temporum
 nostrorum felicitate tibi comparasti,
 tantamque nomini tuo admiratione
 conciliasti, ut ego etiam, qui in omni
 antiquitatis genere enitor maximeq;
 contendeo, & prisca pariter ac recen-
 tia sedulò soliciteq; perscrutor, subti-
 mere incipiam, ne conatus hujus fi-
 duciam reprehendas. Sed quia mei
 inceptirationes non eà pertinent, ut

co.

cogitem, quemadmodum p̄̄spicacissimæ mentituæ, atq; meritis imortalibus satisfaciām, sed ut videam omniq; industria experiar, quemadmodum tot beneficiorū abs te acceptorū recordatione dūtaxat frui queam, sines protua in me voluntate, ut quūm nullam referendæ tibi gratiæ facultatem habeam, hoc summæ in te pietatis sanctissimiq; obsequii monumentum relinquatur. Alioqui laudes tuas hæc epistola non capit, quòd cum vim ingenii, tum modum etiā privati hominis excedunt, prorsusq; tales sunt, ut multitudine splendoreq; suo aciem mentis etiam præstantissimæ perstringant, maximumque & supra meas vires apparatus requirant, finibusq; tam amplis contineantur, ut plenos commentarios justamq; historiam expectēt. Quamobrem pro fide obsequii, quo tibi conjungor, Domine, p̄eto absteve-

he-

hementerque rogo, hoc mihi concedas atq;
 tribuas, ut sub tutela præsidioque SAXO-
 NIS tuâ præcipue & Purpuratorum Illu-
 strissimorum auctoritate constitutas vitæ
 studiorumque rationes in posterum quoq;
 rectè ac securè habere mihi liceat, esseque
 in loco clientium tuorum, qui cupiunt, De-
 umque, persanctè orant, ut quod sancit
 PRINCEPS, quodque suades Tu, & Prin-
 cipi, & Tibi, & Reipublicæ faustum fortu-
 natumque esse velit, & quod in te summum
 prorsusque incomparabile & prope immen-
 sum decus inest, atque semper magis ex-
 plendescit, serissimè sibi repeatat, ut divinæ
 humanæque res quam diutissimè te aucto-
 re florent, felicissimeque conserventur.
 Dabam ex Museo Non. Octobr. Anno
 dɔ Iuc LXXIX.

Illusterrimæ Excellentiæ Tuæ

Humilimâ parendi
 lege
 Cliens

CONRADUS SAMUEL SCHURZ
 FLEISCHIUS.